

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenej **R. D.** pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 a iné, na neverejnom zasadnutí 30. apríla 2013 v Bratislave, o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. januára 2012, sp. zn. 4 To 151/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej **R. D.** sa **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd) podľa § 258 ods. 1 písm. f/ Tr. por. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len okresný súd) z 2. septembra 2011 sp. zn. 1 T 99/2005 vo výroku o náhrade škody a ďalšou časťou výroku tohto uznesenia vyslovil, že ostatné výroky napadnutého rozsudku ostávajú nedotknuté.

Rozsudkom okresného súdu z 2. septembra 2011 sp. zn. 1 T 99/2005 bola obžalovaná **R. D.** uznaná za vinnú z trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 v jednočinnom súbehu s trestným činom poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej predchádzajúcej dohode s doposiaľ neustálenou osobou dňa 16.9.1998 v čase od 8.30 hod. do presne nezistenej poobedňajšej hodiny v B. na G. ulici v kancelárii Ľ. V., nar. X. zabezpečila predloženie dokladov a to: Zmluvu o prevode členských práv zo dňa 4.9.1998, Vyhlásenie o vzájomnom majetkovom vysporiadaní zostatkovej hodnoty členského podielu zo dňa 17.9.1998, Dohodu o prevode členských práv a povinností spojených s nájmom bytu na N. č. X. zo dňa 17.9.1998 a Splnomocnenie ku všetkým úkonom spojeným s prevodom členských práv a povinností k bytu zo dňa 16.9.1998, ktoré boli podpísané menom M. W. s overením podpisu na Notárskom úrade JUDr. M. P., hoci vedela, že uvedený podpis M. W. bol sfaľovaný, dôsledkom čoho sú „Zmluva o prevode členských práv“ a ostatné s tým spojené dokumenty neplatné, čím boli do omylu uvedení pracovníci S. B. (ďalej len S.), ktorí Zmluvu o prevode členských práv k bytu na N. č. X. zo dňa 18.9.1998 zaregistrovali v zmysle ustanovenia § 230 Obchodného zákonníka a článku 21 Stanov S. B. a následne uzatvorili nájomnú zmluvu s novou užívateľkou S. M., ktorá bola uvedená do omylu, lebo na základe dokladov so sfaľovaným podpisom M. W. v presne nezistenom čase dňa 17.9.1998 po podpísaní citovaných dokladov ako nadobúdateľka s prevádzkovateľkou R. W. v kancelárii Ľ. V. po overení podpisov na S. vyplatila R. W. sumu 2.000.000,- Sk v hotovosti a sumu 300.000,- Sk, dočasne uloženú v depozite u Ľ. V. vyplatila asi po dvoch týždňoch, čím bola S. M. spôsobená škoda vo výške 2.300.000,- Sk, o ktorú sa obohatila R. W., pričom M. W. bol poškodený na právach spojených s užívaním bytu na N. č. X. v B..

Za tieto trestné činy bol súdom prvého stupňa obžalovanej R. D. uložený podľa § 250 ods. 4, § 35 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 roky.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 okresný súd obžalovanú zaviazal k náhrade škody poškodenej S. M. vo výške 76.346,01 eur (2.300.000,- Sk).

Proti uzneseniu krajského súdu podala dovolanie obvinená písomným podaním obhajcu, doručeným okresnému súdu 22. augusta 2012.

Dovolateľ ním právne označený dovolací dôvod, teda primárne uplatnený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom) a subsidiárne dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu), viaže na chyby rozhodnutia a v ich nadväznosti na chyby konania, ktoré rozsiahle popisuje v kontexte chronológie tohto konania a obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Podmienka použitia označených dovolacích dôvodov, uvedená v § 370 ods. 4 Trestného poriadku (predchádzajúca námietka dotknutej okolnosti v konaní), je v zásade splnená obsahom odvolania obvinenej proti rozsudku okresného súdu z 2. septembra 2011.

Obsahovo ide v podanom dovolaní o okolnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré museli byť na hlavnom pojednávaní vykonané opakovane, a to v dôsledku zmeny zloženia senátu a v dôsledku nariadenia opakovania určitej časti dokazovania odvolacím súdom pre nepoužiteľnosť už vykonaných dôkazov (pri dvojnásobnom zrušení rozsudku okresného súdu). Takto potom okresný súd dospel k rozhodnutiu rozsudkom z 2. septembra 2011, ktorý bol krajským súdom vo výroku o vine a treste potvrdený (ponechaný nedotknutý), keďže bol zrušený len výrok o náhrade škody bez vrátenia veci na ďalšie konanie (napadnuté uznesenie z 26. januára 2012).

Dovolateľ potom obsahovo rekapituluje opakované výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní a porovnáva ich s odôvodnením rozsudku okresného súdu z 2. septembra 2011 v jeho príslušnej časti, toto odôvodnenie zároveň v tomto smere porovnáva s odôvodnením predchádzajúcich zrušených rozsudkov v prejednáwanej trestnej veci. Má za to, že súd podľa odôvodnenia posledného (právoplatného) rozsudku vychádzal aj z obsahu dovolateľom označených svedeckých výpovedí, ktorý však nezodpovedá obsahu tých výpovedí, ktoré boli už (ako opakovane vykonané po zmene zloženia senátu alebo na základe pokynu odvolacieho súdu) použiteľné ako podklad pre rozhodnutie súdu. Tvrdí, že podľa odôvodnenia rozsudku z 2. septembra 2011 zodpovedá toto odôvodnenie obsahu skorších výpovedí svedkov, ktoré nie sú ako podklad pre rozhodnutie súdu použiteľné. Preto krajský súd nemal uznesením z 26. januára 2012 takýto postup odobriť ako správne hodnotenie dôkazov.

Preto odvolateľ navrhuje dovolaciemu súdu vysloviť porušenie zákona vo svoj neprospech v ustanoveniach § 2 ods. 12 a § 220 ods. 2 Trestného poriadku v znení účinnom pred 1. januárom 2006, zrušiť rozhodnutia súdov oboch stupňov a prikázať okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Súčasne navrhuje zväžiť postup podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku (nariadenie zmeny zloženia senátu alebo prerokovania veci iným súdom na základe rozhodnutia dovolacieho súdu).

K dovolaniu sa vyjadrila poškodená M., ktorá sa v dovolacom konaní dožaduje preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia v časti o náhrade škody, na čo nie je poškodený oprávnený, a to ani keby sám podal dovolanie (§ 369 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) vec predbežne preskúmal v zmysle § 378 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f/ Trestného poriadku. Zároveň však už pri predbežnom prieskume zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku (vzhľadom k osobe dovolateľa by boli aktuálne len dôvody podľa odseku 1 tohto ustanovenia).

Ako vyplýva (výslovne) zo znenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, dovolací súd nemôže správnosť a úplnosť zisteného skutku skúmať a meniť. To platí pre všetky dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Ak dovolací súd nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, nemôže ani hodnotiť obsah získaných dôkazných informácií a správnosť úvah, ktorými súd z vykonaných dôkazov dospel ku svojim skutkovým zisteniam (teda v súhrne nemôže hodnotiť dôkazy). V konečnom dôsledku teda dovolací súd nemôže ani skúmať spôsob reprodukcie obsahu vykonaných dôkazov v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, respektíve rozhodnutia, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo v konaní pred súdom prvého stupňa (keďže skutkové zistenia ostali po rozhodnutí odvolacieho súdu nezmenené).

Sumarizácia skutkového deja je úlohou už súdu prvého stupňa a revízia skutkových zistení je úlohou odvolacieho, nie dovolacieho konania (pri dovolaní podanom z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku).

V právoplatne skončenej veci boli namietané dôkazy (výsluchy svedkov) v konečnom dôsledku, teda po zmene senátu, respektíve na základe pokynov nadriadeného súdu vykonané v súlade so zákonom (zákonným postupom), ako to uvádza aj dovolateľ. Aj práva obhajoby boli v konaní rešpektované, čo sa prejavilo i zrušením predchádzajúcich meritórnych rozhodnutí v odvolacom konaní a na základe čoho došlo k reparácii predchádzajúcich procesných pochybení pri výkone dôkazov.

Rozhodnutím odvolacieho súdu z 26. januára 2011 sa však hodnotenie dôkazov a na jeho základe zisťovanie skutkového stavu uzavrelo. V dovolacom konaní môže dôjsť len ku skúmaniu možných chýb postupu v konaní a aplikácie hmotného práva v rozsahu zákonom ustanovených dovolacích dôvodov.

Keďže procesné pochybenia, v dôsledku ktorých bolo potrebné dokazovanie na hlavnom pojednávaní sčasti zopakovať, boli odstránené už na základe rozhodnutí a v nich obsiahnutých pokynov odvolacieho súdu, nie je v tomto smere priestor na uplatnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ ani písm. g/ Trestného poriadku. Dovolateľ teda nemôže žiadať, aby dovolací súd vykonané (a už procesne perfektné) dôkazy obsahovo preskúmaval.

Inými slovami povedané, dovolací súd nemôže porovnávať rozdiely v obsahu opakovaných svedeckých výpovedí, teda ani rozdiely ich odrazu v odôvodnení jednotlivých rozhodnutí súdu, ako to dovolateľ požaduje. Také námietky je možné (ako už bolo uvedené) uplatniť v odvolacom konaní, nie v konaní o dovolaní.

Preto nemožno konštatovať z hľadiska dovolacieho prieskumu založenie rozhodnutia súdu na dôkazoch, ktoré neboli vykonané v súlade so zákonom, ani zásadné porušenie práva na obhajobu. Nie je preto splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ ani písm. c/ Trestného poriadku a v rozsahu uplatnených dovolacích námietok ani iný dovolací dôvod.

V nadväznosti na to najvyšší súd dovolanie obvinenej odmietol podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku a takto rozhodol na neverejnom zasadnutí nariadenom v zmysle § 381 Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomu rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. apríla 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová